

Inleiding

In zijn artikelen in de rubriek **UIT DE OUDE DOOS** heeft **Ben Teeuwisse** al diverse herinneringen en anecdotes over V.V.V. opgehaald. Aangezien V.V.V. een dominante rol in mijn jeugd heeft gespeeld, ben ik eens in mijn herinneringen en archief gedoken en doe ik hier verslag van. Ik beschik niet over een compleet archief met wedstrijduitslagen, scores e.d.

Onderstaand relaas is dan ook niet meer dan een beschrijving van de club in die tijd, door mijn ogen. Het geeft wellicht toch aardig de sfeer van deze echte familie-club weer.

Het begon bij mijn vader Harry de Haas

Harry was een fanatieke sporter. Hij voetbalde (ook al met **Ben Teeuwisse**) als leerling op het St. Ignatiuscollege bij **RKAVIC** en bleef dat ook na de schooltijd doen. Bij hem achterop de fiets ben ik vaak meegegaan naar de Kalfjeslaan en zijn wedstrijden. Natuurlijk had ik dan mijn kicken bij me en probeerde dan met andere jongens een balletje te trappen. In het 50-jarig jubileumboek van V.V.V. beschrijft mijn vader zijn kennismaking met cricket:

“Ik fietste eens – héél erg lang geleden- op een verloren zondag over de Kruislaan toen ik een indianengehuil hoorde. Dat trok me aan, lagere instincten waarschijnlijk, en ik aanschouwde voor het eerst van mijn leven een cricketwedstrijd. Ik ging tegen een wit bord in de schaduw zitten en toen begon iedereen in het veld naar me te wuiven. Dat vond ik zo sympathiek, dat ik besloot deze sport nader te leren kennen. Ik mocht wel niet tegen dat bord blijven zitten, maar dat vond ik niet erg, want nog verschillende malen klonk dat fascinerende indianengehuil wat ik erg grappig vond, en wat misschien wel de hoofdoorzaak geweest is dat ik ook cricketer geworden ben. Nou ja, cricketer, ik bedoel lid van V.V.V. en ik heb er nooit spijt van gehad, natuurlijk niet.”

En inderdaad, het cricketvirus heeft hem behoorlijk te pakken gehad en het gezinsleven werd goeddeels afgestemd op cricket. Zelfs werd een van de beste V.V.V. cricketsers mijn peetoom: **Hein van Werkeskerken**.

Hein van Werkeskerken

Hein was een goede huisvriend van mijn ouders (Harry en Lucy de Haas) en werd prompt tot mijn peetoom gemaakt. Helaas heeft hij het einde van de oorlog niet gehaald. Uit verhalen hoorde ik, dat hij niets te eten had in de hongerwinter. Hij liet daar niets van merken en was te trots om hulp te vragen of aan te nemen. Zodoende heb ik hem nooit gekend. Van mijn ouders heb ik wel begrepen dat Hein een groot cricketer was geweest. In het jubileumboek 50-jaar V.V.V. (1952) kom ik zijn naam veelvuldig tegen, vooral met prima bowlingprestaties.

's Zomers werd ik – met mijn **broer Hans** en **zusje Edith** – dan ook steevast meegenomen naar het cricketveld aan de Zuidelijke Wandelweg. Wij woonden daar niet ver vandaan (Volkerakstraat) en de afstand tussen ons huis en “het veld” zoals dat genoemd werd, bestond uit een braakliggend stuk grond, waar nu de RAI staat.

Mijn vader was wedstrijd-secretaris, waarschijnlijk omdat wij een van de weinigen waren met een telefoon thuis. Hij stelde ook de elftallen samen, waarbij het nogal eens een rol speelde of je een auto had. Voor uitwedstrijden naar Enschede of Nijmegen kon dat toen wel eens een belangrijker factor zijn, dan je kunsten in het veld.

Ons huis was een soort zoete inval voor V.V.V.-ers. Bijna dagelijks waren **Dick Griebing**, **Joop de Roos**, **Paul de Ruyter** of **Rob v.d. Maas** bij ons in huis. Misschien was mijn zus wel de reden....?

Ook na wedstrijden werd nogal eens de gang naar de Volkerakstraat gemaakt. Ook door bezoekende teams. Het gebeurde eens, dat na een wat lange derde innings in het om de hoek gelegen café een stuk of 8 Kampongers de nacht op de grond in de huiskamer doorbrachten. Alleen Cees Plugge wist een plek in de badkuip te vinden!

Mijn **zus Edith** heeft er in ieder geval verkering aan overgehouden met **Pietje Rietveld** (Kampong) en later met **Jan Vollebregt** (Excelsior).

Kortom: het cricket was sterk aanwezig in ons ouderlijk gezin.

Het veld aan de Zuidelijke Wandelweg.

Het complex was van de gemeente en zeer sober ingericht. De ingang was precies in het midden gesitueerd en bestond uit een groot houten hek. Links en rechts waren houten barakken, waarin de kleedkamers lagen. Het linker gedeelte was van V.V.V.. Eén kleedkamer was opgeofferd om dienst te doen als kantine. Het interieur bestond uit eenvoudige houten tafels en banken. De kantine was d.m.v. een doorgeefloket verbonden met het winkeltje waar via een buffet dranken, koeken en snoep te koop werd aangeboden. Verwarming was er niet en de douches waren meestal alleen maar koud omdat de geiser het liet afweten.

V.V.V. in de vijftiger jaren

In de V.V.V. kantine met doorgeefluik aan de thee met **Rob Heinrich, Lex Bouwes, Harrie, ikzelf, Jaap Grootmeyer, Wil Griebing, Rob Venker, Ton Oosterman**

Het veld was een drassig grasland met in het midden een cricketpitch, die haaks op de Boerenwetering lag. Links achter in de hoek stond de kooi, die voor het grootste deel uit metalen gaas bestond. Later werden daar netten voor gehangen.

Op het rechter gedeelte speelde 's winters de voetbalclub **Argonaut** en lag er een 2e cricketpitch. Daarop werd door V.V.V. gespeeld, maar ook door andere clubs (CrIC en Meikevers).

Ook werd dat deel van het complex bespeeld door een stel enthousiaste Friezen, die daar hun geliefde kaatsspel beoefenden. We gingen wel eens kijken, maar snapten er geen barst van.

Ook werd er gekorfbald.

Op de kopkant van de barak had V.V.V. een bergruimte, waarin de cricket- en hockeyspullen werden bewaard. O.a. was er een kast vol met hockeysticks. Immers was het voor veel gezinnen een te hoge uitgave om zelf een hockeystick te kopen!

Op het V.V.V. veld werd op zaterdagmiddag gecricket in de zgn. kantorencompetitie. Ook begon toen een studententeam met deze competitie mee te doen, **IUMBO Cricket Club (ICC)**, bestaande uit leden van het VU disput IUMBO met als captain **Bas de Gaay Fortman**.

Door de week werden de velden ook gebruikt door scholen. Iedere school had daar een grote kist met hun sportmaterialen staan. De bovenkant van die kisten waren bedekt met een zinken laag tegen de regen. Die kisten werden bij cricketwedstrijden vaak gebruikt door toeschouwers om op te zitten. Op warme dagen scheen de zon daar zo sterk op, dat je je handen er bijna aan kon verbranden! Ik kan me herinneren, dat men er eens een ei op gebakken had!

Na afloop van de cricketwedstrijden was het snoep- en drankloketje vaak al gesloten. Hierom, en i.v.m. de gebrekkige accommodatie, trokken de spelers en bezoekers na afloop naar café Bos (hoek Scheldestraat/Churchillaan) en later naar het aan het Scheldeplein gelegen café Robert.

Het veld werd door een hoge haag gescheiden van de Zuidelijke Wandelweg. Op mooie zondagen was het hier een drukte van belang met fietsers en wandelaars. Vanaf de weg kon je net over de heg kijken, maar niet op de ligstoelen met spelers en toeschouwers, die daar vlak achter stonden.

Toeschouwer (**Irene Stegman**) en speler (**Ad Zuyderland**) in de ligstoelen achter de heg.

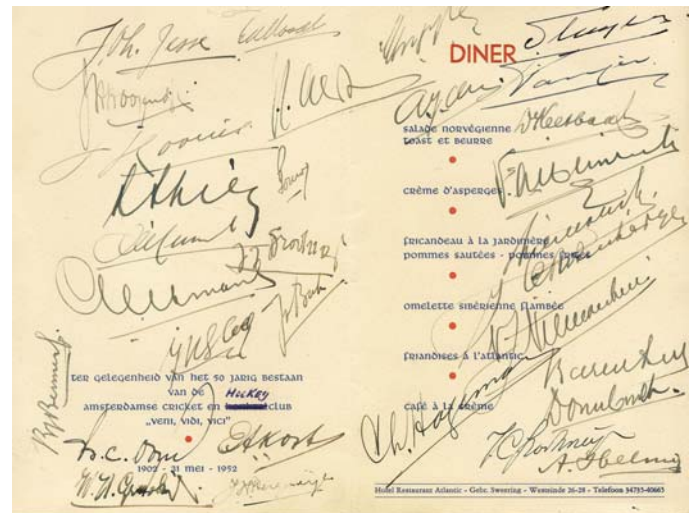
Het was dan ook vermakelijk de opmerkingen van de Amsterdammers te horen, die achter de heg ons spelletje stonden te bekijken en van commentaar te voorzien.

Vaak werd er opgemerkt, dat het wel een gevaarlijke sport moest zijn, want er stonden twee dokters met witte jassen in het veld. Ook werd vaak van slagers gesproken.

De mooiste opgevangen opmerking was wel: "Ik vind dit wel een leuke sport, maar cricket is toch leuker..."

50-jarig jubileum in 1952.

In 1952 vierde V.V.V. het 50-jarig bestaan met een diner in Restaurant Atlantic. De aanwezigen tekenden de menukaart, en hierop zijn nog namen te herkennen van echte V.V.V.-iconen als **Alders, Slagter, Grootmeyer, en Kost**.

De letters **V.V.V.** staan voor: **Veni Vidi Vici** (ik kwam, ik zag en ik overwon) bedacht door de oprichters op 1 juni 1902. Dat waren drie H.B.S.-ers, **Hovius, Veenendaal, en Hartog**, waarbij zich al snel de **Grootmeyers, van Leuven en van Klaveren** voegden. Begonnen werd als voetbalclub, waar al spoedig cricket aan werd toegevoegd. Pas in 1936 werd ook hockey toegevoegd.

Een paar toenmalige "notabele" V.V.V.-ers: **Anton van Stuyvenberg, Jaap Alders, Harry de Haas, Jan Grootmeyer.**

Er was een feestavond voor de leden , met cabaret en bal na. Ik herinner me , dat daartoe het zware notenhouten grammfoonmeubel uit ons huis werd meegenomen naar de feestzaal , met een stapel 78 toeren platen.

In het cabaret trad mijn vader steeds op met nog 3 heren , die afwisselend acteerden als 4 Vrijgezellen, 4 Bruidegoms, 4 Biljarters e.d.

Overigens werd er bij V.V.V. tweemaal per jaar een feestavond georganiseerd bij de wisseling van de seizoenen, meestal met een eigen cabaret.

Ik heb daar zelf ook nog een steentje aan bijgedragen door op een van die avonden als conferencier op te treden , samen met **Eduard Verboog**.

Ook speelde het eerste elftal een jubileumwedstrijd tegen VRA, waarvan het Algemeen Dagblad melding maakte:

6 3 Juni 1952 ALGEMEEN

REGEN SPEELDE CRICKETERS PARTEN

Geen resultaat in jubileum-partij van VVV tegen VRA

Haarlem won overtuigend van Rood en Wit

(Van onze cricketmedewerker)

ONDER verre van ideale weersomstandigheden hebben het jubilerende VVV en de oudste Amsterdamsse cricketclub VRA op eerste Pinksterdag hardnekkige pogingen aangewend om de strijd tot een goed einde te brengen. Het heeft niet mogen baten. Om circa half zes kwamen de verlossende stortbui een einde maken aan deze historische ontmoeting, die uit cricketoogpunt bezien letterlijk en figuurlijk in het water was gevallen. Wij hadden bewondering voor VRA's skipper Henk Klink en zijn medebowlers, die niettegenstaande een achttal gemiste catches, waaronder wel zeer eenvoudige, zo dapper volhielden tegen VVV's defensief batters. Ruim drie uur hebben VRA's fielders in het natte veld gestaan, en bereikte VVV een totaalscore van slechts 96.

Cricket was moeilijk op het doorweekte terrein aan de Zuidelijke Wandelweg, het maken van runs langs de grond, schier een hopeloze taak. De langdurige innings van VVV wordt hiermede weliswaar voldoende verklaard, doch aan de andere kant gaf het batten toch geen ogenblik de indruk van „summissness". Een gunstige uitsluiting maakt W. Slagter, die de zeer accurate bowlers met vertrouwen behandelde, een goede 17 runs scoorde om daarna op fantastische wijze door Meyers op middelleg linkszijdig te worden gevangen. Deze catch was het enige lichtpuntje in het wel zeer matige veld van VRA. De acht gemiste vangen kostten Klink e.a. de wedstrijd en al mag de natte bal een verontschuldiging zijn voor dit slechte veldwerk, het geheel gaf te de indruk van te weinig concentratie. VRA kreeg daarna 55 minuten om 96 punten te maken. Meyers en Kummer deden hiertoe een heldhaftige poging, doch het was onbegonnen werk. Na te samen ruim 20 runs te hebben gescoord, maakte de stortbui een einde aan het zeer sportieve treffen.

De bowlerscijfers van VRA luiden: Klink 4-39 in 29 overs w.o. 12 maidens, Fischer 2-11, v. d. Vliet 3-27 en Smit 1-2. C. J. Slagter (19), H. Pelser (19), B. Burger (12), W. Slagter (17) en Veltens (13) kwamen in de dubbele cijfers.

Met Manus Stolk weer in de geleideren zijn de Schiedammers er in geslaagd de eerste overwinning te behalen. VVV's battingteam zat voor een schamele 40 runs weer aan de kant (Terwiel 14 x), Scheffer 4-14, v. Meurs 4-18 en Tellelaar 2-15. Het antwoord van Hermes kwam in hoofdzaak van Van der Schoor (25), v. d. Ende (27) en Manus Stolk (2). Het totaal werd 117.

Quick (N.) moet het in hoofdzaak hebben van zijn openingspaar D. Ingelse en E. de Vries. In de wedstrijd tegen Sparta waren beiden eerst op 131 uit. Ingelse (42, 7 x) en E. de Vries met een rustig gespeelde 45 hadden een goede start gegeven voor het totaal van

DE PLOEG van de Amsterdamsse cricketclub V.V.V., welke haar gouden jubileum viert.

Het elftal bestond uit:

Staan v.l.n.r. Jaap Alders, Charles Kuster, Jan Geerlings, Bob Burger, Wim Slagter, Ad Kooyman, Harrie Pelser. Gehurkt v.l.n.r. Harry de Haas, Kobus Dorrestein, Nico Veldman, Cees Slagter.

Van diverse van deze spelers kan ik me nog de volgende typering herinneren:

Jaap Alders, de galante sigarenkoning van Nederland. Zijn moeder (Lies) was altijd aanwezig om te scoren.

Bob Burger, een ruwe bolster , wicketkeeper.

Harrie Pelser, felle bowler en voetbaltrainer bij Ajax.

Cees Slagter, flegmatiek openingsbat , gaf ook veel training aan de jeugd, samen met Jo van Beek, die ons

V.V.V. in de vijftiger jaren

vaak na de training meenam voor een ijsje van 5 cent bij IJssalon Venetië in de Scheldestraat.

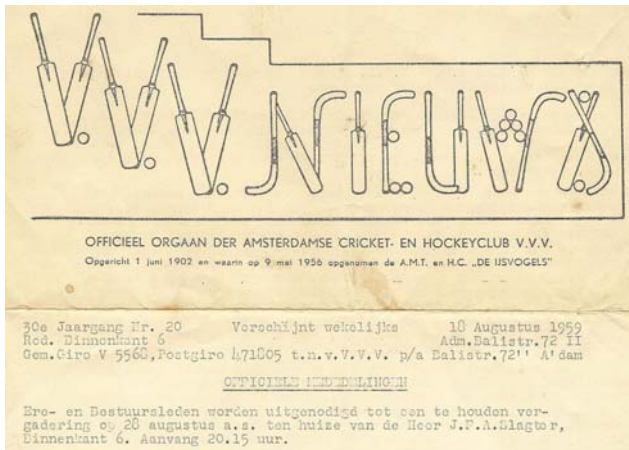
Het tweede elftal midden vijftiger jaren:

V.V.V.2 met Harry de Haas, Wil Griebeling, Rob Heinrich, Ad Zuyderland, Lex Bouwes, Jaap Grootmeyer, Ton van Dalen, Rob Venker, Ton Oosterman, Matthieu de Rijke, Fons Pelser.

Lex Bouwes was een opmerkelijke verschijning op de cricketvelden. Hij leed aan kinderverlamming, liep met een stok en kon niet hardlopen. Hij was een geduldig batsman en een van de teamgenoten trad altijd voor hem op als substitute runner. Als 1° slipfielder heeft hij menig catch op zijn naam staan.

Ook was hij jarenlang secretaris en verzorgde hij het gestencilde clubblad, dat wekelijks verscheen: het **V.V.V.-NIEUWS**.

Vanaf mijn 8^e jaar mocht ik gaan meetrainen en wedstrijden spelen. De elftallen werden naar leeftijd ingedeeld en ik kwam dus in B, terwijl mijn broer Hans in A kwam. Hetzelfde gebeurde bij het hockeyen.

De wedstrijden waren op zaterdagmiddag, tegen clubs als ACC, VRA, CRIC in Amstelveen, maar ook gingen we naar Haarlem (Rood en Wit en Haarlem).

V.V.V. speelde in de winter hockey. Het aantal hockeyclubs was veel groter en we speelden tegen Amsterdam, Hurley, Pinoké, AMVJ, HIC, Randwijck en FIT.

Rob de Haas © 3 februari 2012

De resultaten waren wisselend. Tegen de jeugdteams van grotere clubs (ACC, VRA) moesten we vaak opboksen. Bij VRA speelden toen de latere internationals (zowel hockey als cricket): **Nico en Frans Spits**, verder **John Worries**, en het super talent **Ewoud Cornelissen**, die veel te vroeg met cricket is gestopt.

Bij ACC hadden we te maken met o.a. **Duco Ohm**, **Rudie Janssen**, **Hans**, **Loek** en **Bob Woudstra**, **Max de Bruin**, **Hans Hondrecht**, **Bob Baarda**, **Arthur Reddering**, en **Henk Rikse**.

Flamingo Jeugdtoernooi.

Een groter succes boekten we met V.V.V. door het behalen van de finale van het Flamingo Jeugdtoernooi. Bij ons speelden toen cracks als **Hans Dukker**, **Dick Griebeling**, **Rob van der Maas**, en **Jaap Grootmeyer**. Ik mocht als 13 jarige ook meedoen bij gebrek aan voldoende betere spelers. De finale-wedstrijden (2 dagen) werden gespeeld op de velden van Rood en Wit in Haarlem. We gingen iedere dag met de blauwe tram daarheen. In de halve finale scoorde **Rob v.d. Maas** een century waardoor we wonnen en de volgende dag moesten aantreden tegen het roemruchte HCC met internationals als **Cees Bakker** en **Peter van Arkel**. De tribune (tevens van HFC) was behoorlijk bezet, maar we waren kansloos en gingen met innings ten onder. Toch was dat voor mij een geweldige ervaring, die veel indruk op me heeft gemaakt.

Later zijn Hans Dukker en Rob van der Maas naar ACC gegaan, Jaap Grootmeyer naar VRA en Dick Griebeling via ACC naar HTCC en ikzelf naar Quick-N.

Kleurlingen

V.V.V. was een van de eerste clubs in Nederland met gekleurde spelers. De eerste was **Ken Bartholomeusz**, afkomstig uit Ceylon (nu Sri Lanka). Het was een nogal gladder zakenman, die kennelijk goed verdiende, want hij gaf veel uit.... Zijn donkere huidskleur was echter wel een frustratie voor hem. Het verhaal ging, dat hij een aantal malen per dag in bad ging in de hoop daardoor een blanke huid te krijgen.

Hij was een goede cricketer, agressief bat en slinkse bowler.

In die tijd was mijn vader ook actief met bokslessen bij de bekende bokspromotor Van der Graaf aan de Amsteldijk. Die haalde een vijftal gitzwarte boksers uit Jamaica. Drie daarvan konden ook goed cricketen en werden prompt bij V.V.V. ingelijfd. Een van hen, **Joe Wallcott** was een onvervalste fastbowler en was gedurende één seizoen de schrik van de batsmen.

Kobus Dorrestein ging vissen....

Kobus Dorrestein was een van de meest aimabele spelers van V.V.V.. Als V.V.V. al een club was van "gewone" mensen, was Kobus een "gewone" onder de V.V.V.-ers.

Een slimme slow-bowler en een taai bat.

Hij speelde ook op zaterdag in de kantoor-competitie en was vaak op V.V.V. te vinden voor het doen van allerlei klussen. Waarschijnlijk is dat op een gegeven moment teveel geworden voor zijn vrouw en kreeg Kobus een cricketverbod opgelegd.

Maar V.V.V. moest naar Nijmegen en Kobus wilde niet ontbreken. Hij had met zijn vrouw een deal gemaakt, dat hij wel mocht gaan vissen.

Op zaterdagmiddag bracht hij stiekum zijn cricketas naar een van de andere spelers en vertrok zondagochtend vroeg met zijn hengel uit de echtelijke woning. In plaats van naar de waterkant reisde Kobus mee naar Nijmegen om te cricketen.

Bij het batten werd hij vol op het hoofd geraakt door een snoeiharde bal van Henk Kloppers, met als gevolg, dat hij met een ambulance vanuit Nijmegen thuis werd afgeleverd met een zware schedelbasis fractuur.

Het was toen echt afgelopen met zijn cricket-carrière !!

Een andere ervaring met **Nijmegen** had ik als 15-jarige. Ik ging meestal met de wedstrijden van mijn vader mee en nam dan altijd mijn "cricketspullen" mee. Je weet maar nooit...

V.V.V. 2 moest in Nijmegen tegen Quick 2 spelen.

Quick had 10 man, en ik werd vriendelijk uitgeleend aan de tegenpartij. De Quick-wickets vielen als rijpe appelen en ik mocht voor Quick batten. Hoe langer ik bleef staan en runs maakte, hoe nijziger mijn vader werd. Uiteindelijk had ik 40 runs bijgedragen als invallertje. Dat had kennelijk bij Quick indruk gemaakt. Toevallig verhuisden we het jaar daarop naar Nijmegen en werd ik daar onthaald als het grote talent en was mijn plek in het eerste al vrij gehouden!

Daarmee was een einde gekomen aan mijn actieve lidmaatschap van V.V.V. Ik ben de club op afstand blijven volgen.

V.V.V. later.

In het jubileumboek bij het 50-jarig bestaan in 1952 schreef de toenmalige voorzitter Jaap Alders o.a.:

"Maar V.V.V. zal blijven bestaan. Wat een dag wordt dat : 1 juni 2002. Wilt U wel geloven, dat wij ons daar nu al op verheugen."

Uiteraard ben ik als oud-V.V.V.-er (*eenmaal V.V.V.-er, altijd V.V.V.-er*) naar de feestavond t.g.v. van het 100-jarig bestaan in 2002 gegaan. De hoop daar nog bekenden tegen te komen was tevergeefs. De enige mij nog bekende, **Wil Griebling**, was ernstig ziek en overleed kort daarna

Tot besluit het clublied, dat al in de vijftiger jaren bestond en bij gelegenheden uit volle borst werd meegezongen.

Wij zijn trouwe V.V.V.'ers
Dragers van het rood en wit,
Voelen ons steeds saamgebonden
Of het mee- of tegenzit.

Niet de ranglijst, niet de punten
't is de sport, die ons bekoort,
Vriendschap is ons enig streven,
Vriendschap van de beste soort.

Refrein:

V.V.V. op ons kun je steeds bouwen
V.V.V. daar kun je op vertrouwen
Wij hebben ons tot doel gesteld,
Dat V.V.V. wordt meegeteld.
Wij werken allen daaraan mee
Tot heil van V.V.V.

's Zomers op de cricketvelden
's Winters bij het hockeyspel
Of we winnen of verliezen
Steeds is V.V.V. in tel.

Daarom zullen we niet rusten,
Voor ons doel weer is bereikt
En onze vlag door ware clubgeest
Aan de hoogste masten prijkt.

Refrein:

Tekst	: Fred Heinrich
Muziek	: D. Hamilton
Arrangement	: Mevrouw R. Veltema